

"...Năm ngôi sao nh (trên c Trung C ng) t ng tr ng cho năm s c dân b m t n c là Mãn, Mông, H i, T ng, Vi t?"

R i Thành Đô trên chi c phi c cánh qu t lo i nh ch a kho ng sáu ch c ng i, sau h n m t gi bay chúng tôi đã th y nh p nhô nh ng đ nh núi ph đ y tuy t tr ng c a x Tây T ng. B i i sau i ng căn nhà tranh di tích c a Đ Ph , b i i mãnh đ t đ ng nghi p c a L u B th i Tam Qu c, b i i m u th Kh ng Minh, Quan Công, Tr ng Phi cùng nh ng thành lũy b ng đ t xây đ ng t th i T n-Hán n m g n qu n Đôn Hoàng, khi ch c máy bay chu n b h cánh xu ng phi tr ng Lhasa thì kim đ ng h ch 1 gi 22 phút, gi đ a ph ng, bu i chi u.

M i ng i đ c phát cho m t túi nh đ ng đ ng khí và đ c đ n dò ph i c n th n k o b choáng váng hay té ngã vì áp su t thay đ i. Trong s h n 60 hành khách thì g n ba ch c là du khách Âu M , 5 hay 6 ng i m c binh ph c, h n hai ch c là th ng dân nói ti ng Tàu, lao xao nh Ch t chìm tàu, và v n v n ch có 4 ng i Vi t. Lúc r i Washington DC nhóm anh em chúng tôi có t i 12 ng i, nh ng lúc đi Tây T ng ch còn i v ch ng anh ch Tr n D ng và v ch ng tôi. Trong lúc chu n b r i máy bay, tôi b ng ch t nh t i bài đ a lý thu còn nh : N c Tây T ng r ng b ng hai n c Pháp, có dãy núi Hymalaya (Hy Mã Lạp Sơn) là dãy núi cao nh t th gi i, có ng n Everest quanh năm tuy t ph . Tu i u th c a tôi i đ c kích thích khi nghe k chuy n nh ng nhà tu trên đ t Tây T ng ng i x p b ng tròn, bay vù vù t đ nh núi này qua đ nh núi khác, ho c nh ng chuy n rừng r n v thiên táng, xác ng i ch t đ c đem lên đ nh núi x th t ra t ng m nh quăng cho chim ăn theo tri t lý: v t nuôi ng i, ng i nuôi v t, trái ng c v i phong t c c a chúng ta là đ a táng, đào huy t chôn đ i đ t, hay h a táng là đem thiêu xác, i y c t v th . L n lên, đ c sách, đ c báo, đ c đ c nh ng b c th c a nhà cách m ng Phan B i Châu g i cho nhà cách m ng Phan Chu Trinh, trên đ u th c m t đi u Hy Mã Tôn Ông nhấ giám, hai đi u Hy Mã Tôn Ông nhấ giám, thì lòng i càng nao n c mu n bi t Tây T ng và Hy Mã Lạp Sơn l m. T ng r ng “nh ng ch là gi c m thoi”, không ng có ngày tâm thành ý đ t.

Đ cao c a n c Vi t Nam ta trung bình so v i m t bi n là kho ng 19 m (63 feet), nh ng đ cao c a Tây T ng so v i m t bi n là 3,658 m (12,000 feet) và đ nh cao c a ng n Everest so v i m t bi n t i 8,848 m (29,000 feet). Cho nên, tr dân đ a ph ng, còn du khách khi đã có ý đ nh mò lên thăm cái x s n m cao tít trên nóc nhà th gi i này thì đ u đã đ li u v chuy n áp su t không khí thay đ i. Tinh th n chu n b k càng nh th nh ng lúc máy bay đáp xu ng phi tr ng, cánh c a m ra, chân m i ch m đ t thì gió th i m nh đ n n i không th t ch n i, ch b c đ c m y b c thì cái m i i trai đem t D.C. đã b gió th i vãng xu ng và cu n đi nh m t chi c lá. M t tay che đ u, m t tay kéo cái túi hành lý nh , ch y i t đ c vào t i phòng ch đ i thì c h ng khô c ng i nh đã ba ngày không đ c m t h p n c.

Nhân viên hãng du lịch ra đón bọn người chúng tôi là một phụ nữ có tên Mã Dung. Cái tên này làm tôi chợt nhớ đến mấy cái tên Mã Đổng, Mã Đĩnh và Mã Siêu trong bộ Tam Quốc Chí. Nghĩ vậy thôi, chứ cô Mã Dung không mang một nét đặc thù nào của Hán tộc. Thân hình dong dong cao, khoanh hởn thướt tha, tóc dài chằm lơng vai, da rám nâu, nói tiếng Anh để chúng tôi hiểu được. Sau một vài câu trao đổi ngắn gọn, cô đưa chúng tôi đi chỉ lý hành lý và ra ngay chiếc xe Van hiệu Toyota chở sẵn. Trái với cô Mã Dung, người lái xe rõ ràng là một chú Ba Tàu chính hiệu, hai mắt ti hí, má phệ, tóc ngắn, nước da màu vàng tái, tay ngăm ngăm màu nước da của người người Tây Tạng mà chúng tôi từng gặp trong chùa Tây Tạng Labrang Monastery trên đất Sa Hân. Ra khỏi phi trường, xe chồm vòng vèo, một bên vách núi, một bên bờ sông, nước trong xanh ngời. Đón chúng tôi cây sồi xe đường lái tới một khúc quẹo và người tài xế ra hiệu cho chúng tôi xuống để chụp hình. Đó là một cái hang thô sơ hình Đục Phốt người thiểu, miệng hang treo vô số tấm phên và cả đôi nheo cùng những miếng vải to cỡ bàn tay, màu sẫm, xanh, trắng, đỏ, vàng, trông rất sắc sảo. Chụp hình xong, chúng tôi lên xe với những khách sạn Holiday Inn trên đường Beijing Lu.

Đầu quen đầu. Sau một buổi chiều và một đêm dài nghỉ ngơi chúng tôi đã làm quen được với thời tiết. Sáng hôm sau chúng tôi ra ngoài nhằm nhè cả phe trong phòng khách để chụp xe đến đón. Phía bên kia đường là một dinh thự lớn, bên ngoài có hàng rào sắt và cổng sắt, hai người lính gác, súng ngắn不离, quân phục màu xanh phân nửa, theo quân phục của lính Trung Cộng mà chúng tôi từng gặp ở Bắc Kinh và Tây An. Trên đỉnh dinh, trên đỉnh cao của một đồi là lá cờ Trung Cộng, một ngôi sao lớn bên ngôi sao nhỏ phất phơ trong gió. Ngôi sao lớn tượng trưng cho Đảng, bên ngôi sao nhỏ tượng trưng cho bốn sắc dân chủ yếu Mãn, Mông, Hồi, Tạng.

Một trưa lúc này đã lên cao. Những tia nắng ban mai đã rải xuyên qua khung kính của cửa phòng khách để thành những sợi nắng đan chéo trên những chiếc ghế không khí vẫn còn se se lạnh lạnh. Xe đi qua lối cửa thép, lầu lầu mấy tầng một chiếc xe tải chở, là chiếc xe có một bánh bên ngoài do một người lái hay kéo, chồm chồm đi qua. Theo lịch trình, đúng 9 giờ cô Mã Dung cùng người tài xế mới có một đưa chúng tôi tới đến Jokhang là ngôi đền của Hoàng hậu Wengcheng, vị thệ của vua Songtsen Gampo, xây dựng vào năm 647, và sau đó tới đến Lublinka. Hai ngôi đền này khá lớn những chỗ có một tầng, tầng xây bao bọc chung quanh, vôi tróc loang lổ, thiêu người săn sóc, cũng hết những quang cảnh thú vị Trùng Khánh, cây cỏ thì xơ xác, con người thì nhếch nhác. Thấy những nhóm dân Tây Tạng người nhìn chúng tôi đi qua với ánh mắt vô cảm lơng lửng rồi sau đó họ lại người chồm hóm tiệp tới đến chỗ hay đứng lên uống nước rồi quét những chiếc lá rụng. Không khí ở đây ấm áp nhưng tên họ không thấy gì gì cả. Đến bữa ăn trưa chúng tôi được đưa vào nhà hàng quốc doanh cùng dãy nhà với siêu thị do nhà nước quản lý. Tôi thấy du lịch của Trung Quốc rất chặt chẽ. Chuyên chở đưa đón thì có China Travel Services, viết tắt là CTS, và chúng tôi gọi đùa là Communist Total Shit. Bữa ăn thì đưa vào nhà hàng quốc doanh. Mua sắm thì vào các thị trường xá Friendship của nhà nước luôn luôn được xây dựng ngay nhà hàng ăn, hoặc xe bus chở thẳng vào các công ty sản xuất. Tiềm năng là công ty những thức ăn là công ty quốc doanh, nhân viên phục vụ đều là người của chế độ mới những phục. Họ hút thuốc tìn của du khách đưa vào túi của nhà nước chứ rất khó mà rút được tay người dân. Sau bữa cơm trưa,

Con đường đi lên đến n Potala là nh ng phi n đá lát b c thang, không d c l m nh ng r t h p khi n ng i lên ng i xu ng ph i chen chúc len lách. Càng lên cao càng ng p th . H i ng i, h i khói, và nh t là h i b c ra t nh ng ng n n n và nh ng bình d u đ t b ng m Yak khi n không khí th t ng t ng t. Qua t ng m t, t ng hai, là lên đ n khu chánh đ n, đ c chia làm nhi u gian nh , c qu t, l ng ph n treo kín mít. T i m i phòng đ u có bàn th Ph t ho c bàn th linh v các Đ t Lai L t Ma đã hóa ki p. M i phòng đ u có m t nhà s lo vi c đèn d u và ngay g n c a ra vào c a m i phòng là m t thùng ki ng đ th p ph ng b ti n dâng cúng. M t l n v a l y máy nh đ nh ch p m t t m hình thì v s già kh ng khiu ng i g n chánh đ n xua tay ra hi u ch th ng vào m t ng i to béo m c th ng ph c ng i g c c a ra vào. Ng i đó m i th c s quy n hành còn vi s già ch là cây c nh.

3 / 6

khu sßn xußt, nhân công là ngßi Tßng, nét mßt khßc khß chßu đßng, ngßi tßng dßy im thin thßt, qußn sßi, kéo chß. ß khu đßt thßm đß thß là trß nhß, thßy du khách đßn chúng lßm lßt ra hißu cho du khách lßi gßn rßi hai mßt đß đß tay xin tißn. Không bißt là chúng sß bß bßt, bß trßng phßt, hay sß bß thu lßi sß tißn xin đßc. Đßn khu bán hàng thì chß thßy Ba Tàu, lßu lo nói tißng Ba Tàu, nét mßt sung mãn. Bußi chißu chúng tôi đßc đß đi mua sßm ß khu thßng mßi nßm phía đßng thành phß, trong lòng bßn con đßng chính có tên Wengduinxinca, Dongzisu Road, Hebalinlu và Zinzudong Lu. ß mßy đßy phß này không có nhà cao tßng. Bßng hißu hoßc vißt bßng Anh Ngß hoßc bßng chß Hán. Bßc vào đßy không khác gì bßc vào các khu phß Tàu ß Philadelphia hay phß Tàu ß Los Angeles. Có lßng ngßi dân Tây Tßng đã “tß nguyßn xin đi các vùng kinh tß mßi”, hßt nhßng ngßi Sài Gòn tß nguyßn dßng nhà dßng cßa cho Đßng cho Bác đß đi lao đßng vinh quang tßi các vùng đßo heo hút gió khß ho cß gßy Bß Đßng, Bß Đßng, Bß Gia Mßp. Bßa ăn cußi cùng tßi Lhasa chúng tôi đßc đß vào nhà hàng ußng sßa Yak, ăn cháo lòng Yak, có tißp viên và nhßc công mßc xiêm y Tây Tßng, nhßng viên qußn lý lßi cũng là ngßi Tàu. Khi sßp ra vß cô Mã Dung choàng lên cß chúng tôi mßi ngßi mßt khăn vßi mßng màu trßng, bißu lß tình hßu nghß và sß hißu khách cßa ngßi Tßng.

ß Tây Tßng bßn ngày, đi đâu cũng chß thßy Ba Tàu làm chß. Trßc đßy Tây Tßng là mßt qußc gia đßc lßp cho đßn năm 1959 thì bß Trung Cßng sát nhßp. Trßc năm 1950 dân sß Tây Tßng gßn mßt trißu nhßng năm 2000, theo thßng kê, dân sß lên đßn hßn 2 trißu. Mßt trißu ngßi thêm sau này chßc chßn có đßn 80% là Ba Tàu vì dân Tây Tßng rßt ít sinh đß. Giß đßy có lßng dân sß trên đßt Tßng đã cao hßn nhißu, nhßng ngßi Tây Tßng đích thßc đã trß thành nô lß cßa Ba Tàu Hán Tßc. Lß Tßng Gian trß thành cai nô còn ngßi dân Tây Tßng thì làm thß trong các xßng máy hoßc làm nông nô tßi các nông trßng. Đßc Đßt Lai Lßt Ma đã nhân danh Tây Tßng vßn đßng khßp thß gißi xin cho Tây Tßng là mßt xß tß trß Tibet Autonomy Region (TAR) cũng không đßc. Trung Cßng đã đßng lên mßt Ban Thißn Lßt Ma làm bù nhìn. Trßc đßy đßn Tây Tßng phßi bßng máy bay. Năm 2000, du khách tß Thành Đß tßi Tây Tßng cũng phßi đi bßng máy bay. Năm 2004 Trung Cßng xây đßng mßt thißt lß nßi lißn Trung Qußc đßn Tây Tßng. Có con đßng này thì lên Tây Tßng sß đß dàng và ngßi Hán sß lên Tây Tßng thoßi mái. Con đßng này làm tôi liên tßng đßn con đßng Trßng Sßn đßc Hà Nßi cho làm xuyên sußt tß biên gißi Trung Cßng vô Nam.

Nhìn Tây Tßng rßi thßy đau bußn cho quß hßng đßt nßc: Ngày 14 tháng 9 năm 1958 Thßng Cßng Sßn Mißn Bßc Phßm Văn Đßng vßi sß chßp thußn cßa Hß Chí Minh đã ký công hàm công nhßn chß quyßn Trung Cßng trên lãnh hßi Vißt Nam. Năm 1999 và năm 2000 đßi đißn Cßng Sßn Hà Nßi là Nguyßn Manh Cßm, Lê Công Phßng ký kßt hißp đßnh biên gißi trên đßt lißn nhßng hßn 4000 km2 thußc các tßnh Cao Bßng Lßng Sßn Thái Nguyên Hà Giang cho Trung Cßng. *Núi Đßt thußc huyßn Vß Xuyên tßnh Hà Giang nay đã trß thành Lão Sßn cßa Trung Cßng. Núi Bßc thußc huyßn Yên Minh nay là Gßi Âm Sßn thußc Trung Cßng. Ngßn núi mang hình Thßu Phß Nam Xßng giß đßy cũng nßm sßu trong đßt Trung Cßng.*

Thác Bßn Gißc đã mßt. ßi Chi Lăng cũng không còn. Hißp ßc lãnh hßi năm 2000 cũng đã dßng cho Trung Cßng 11,000 km2 trên mßt bißn. Đß bißn minh cho vißc bán nßc, Ung Văn Khiêm, Bß Trßng Ngoßi Giao Vißt Cßng và Hoàng Tùng, ßy Viên Ban Chßp Hành Trung ßng Đßng,

Tạng Biên Tập t báo Nhân Dân là c quan ngôn luận c a Trung ương Đảng Cộng Sản gi i thích:

“Việt Nam và Trung Quốc là hai n c anh em, sông l n sông, núi l n núi. Trung Quốc vĩ đ i đ i v i chúng ta không ch là ng i đ ng chí mà còn là ng i th y tín c n, đã c u mang chúng ta, nh t tình đ chúng ta có đ c ngày hôm nay, thì ch quy n Hoàng Sa và Tr ng sa thu c v Trung Quốc hay thu c v ta cũng v y thôi. Khi nào chúng ta mu n thu h i thì Trung Quốc s s n sàng trao l i!...”

Nh ng phân bi n này trái ng c h n v i l i nói c a ti n nhân. Đ c l ch s chúng ta h n không quên di hu n c a vua Tr n Nhân Tôn: “Cái ho lâu đ i c a ta là ho Trung Hoa, v y nên các ng i ph i nh l i ta đ n: M t t c đ t c a ti n nhân đ l i cũng không đ c đ l t vào tay k khác. Ta cũng đ l i nh n nh đó nh m t l i di chúc cho con cháu muôn đ i”. Vào năm 1473, khi c phái b đi tr n Li u Thăng và gi i quy t v n đ biên gi i v i nhà Minh, vua Lê Thánh Tông đã h thánh ch :

“Ch đ h l n đ n. N u các ng i làm m t m t th c núi m t t c sông c a t tiên đ l i thì t i ph i tru di”.

T tiên dày công đ ng n c, Cộng Sản Hà N i c ng n p giang s n. Sau khi đã tr ng tr n c p h n 4000 km2 đ t biên gi i và 11,000 km2 trên bi n, m i đây vào ngày 02 tháng 12-2007, Qu c V Việt n Trung Cộng l i ra quy t đ nh sát nh p Tây Sa, Tr ng Sa và Hoàng Sa c a Việt Nam thành huy n Tam Sa, t nh đ o H i Nam. Cái chính quy n v n bô bô là do dân và vì dân t i Hà N i không dám g i đ i s Trung Cộng đ n đ trao công hàm ph n đ i. T h i h n n a, khi sinh viên h c sinh cùng dân chúng bi u tình tr c tòa đ i s Trung Cộng vào các ngày 9/12/2007 và 16/12/2007 thì b ng n ch n và đàn áp đ đ i, b t lên xe ch th ng vào nhà tù, đ n n i vào các ngày 23-12-2007 và 09-01- 2008 sinh viên h c sinh và nh ng ng i yêu n c ph i đi trên các chuy n xe buýt 22, 33 và 50 là các tuy n đi qua Tòa Đ i S Trung Cộng, s 46 đ ng Hoàng Di u, đ thò tay qua c a kính tung nh ng bi u ng và truy n đ n ph n kháng và xé c Trung Cộng tr c m t Tòa Đ i S Trung Cộng. Không nh ng th , ng i phát ngôn Lê Dũng c a B Ngo i Giao Hà N i đã khi p nh c tuyên b đây là nh ng cu c bi u tình t phát và ch a đ c phép. B Giáo D c Đào T o c a Cộng Sản Hà N i trong các công văn s 12914 ngày 9/12/2007 và s 13387 ngày 21/12/2007 liên t c ra ch th tuy t đ i c m h c sinh, sinh viên, cán b , giáo viên tham gia bi u tình tu n hành. Công an đ c l nh theo dõi bám sát nh ng ai nghi ng có th đi tham d bi u tình ph n đ i Trung Cộng chi m đ t. Tòa Đ i S Trung Cộng cũng nh các tòa Lãnh S đ c canh gác c n m t h n dinh quan Thái Thú.

L ch s c kim h n ch a có m t th ch nào mà lòng yêu n c b c m đoán và ng i bày t lòng yêu n c l i ph i đi xin phép nh th . Tr c h a m t n c toàn dân Việt Nam chúng ta nghĩ sao? Nh ng ng i t ng theo, đang theo đ ng Cộng Sản cùng nh ng ng i trong cái g i là Đ i Bi u Qu c H i t i Ba Đình Hà N i nghĩ sao? Nh ng khoa b ng, nh t là các khoa b ng H c Việt n Chính Tr Nguy n Ái Qu c, Ban Văn Hóa T T ng Trung ương Đảng, H i Nghiên C u L ch S , H i Nhà Văn, H i Trí Th c, nh ng Nguy n Bá Chung, Ngô Vĩnh Long, nh ng Thích Minh Châu, Trí Quang, Nh t H nh, Tu S , M nh Thát, nh ng Phan Kh c T , Chân Tín,

Nguyễn Đình Thi, Huân Công Minh, và nhất là cái quân đội tôi nhớ là quân đội nhân dân, vì nhân dân mà chiến đấu, nhiệm vụ nào cũng hoàn thành, khó khăn nào cũng vượt qua, kẻ thù nào cũng đánh thắng, bây giờ ở đâu? Chúng tôi cái quân đội này chỉ đi giết ngßi Việt Nam. Các ngßi có thể bán nước cứu vinh trong kiếp này nhưng con cháu các ngßi muôn đời muôn kiếp về sau sẽ mãi mãi làm ngựa trâu nô lệ cho Hán Tßc

Ôi! Dân Tßc chỉ có hßn một triệu nên phải chịu cảnh mất nước đã đành, còn dân Việt chúng ta có hßn tám chục triệu cũng đành chịu trở thành dân mất nước? Chúng tôi ngay trong cuộc đời trẻ của mình, chúng ta đang yên ổn thấy những đồng viên cùng sống trở thành cai nô, ngßi dân Việt Nam trở thành nông nô, thế qußc Việt Nam là một ngôi sao như nhóm chung với bốn ngôi sao như khác. Lá cờ Trung Cộng sẽ là lá cờ có một ngôi sao như là những người trẻ cho Ba Tàu Đời Hán và năm ngôi sao như thế người trẻ cho năm số dân bị mất nước là Mãn, Mông, Hồi, Tßc, Việt?